298. številka. Ljubljana, v torek 30. decembra. XXIII. leto, 1890.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter **velja** po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13	gld. —	kr.
„ pol leta	6	„ 50	„
„ četrt leta	3	„ 30	„
„ jeden mesec	1	„ 10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15	gld. —	kr.
„ pol leta	8	„ —	„
„ četrt leta	4	„ —	„
„ jeden mesec	1	„ 40	„

☛ Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

„Die Slovenen verkümmern!“

Tako je takrat radostno vskliknila naša ljubeznjiva prijateljica „N. Fr. Presse“, ko se je leta 1881. izvedel rezultat ljudske štetve poprejšnjega leta.

In iz česa je nemška židinja tako sklepala?

Iz tega, ker so na jedni strani Nemci in nemčurji, na drugi strani pa Lahi in lahoni nalovili nekaj tisoč nezavednih slovenskih kalinov na znano limanico „Umgangssprache“ (občevalni jezik.)

Vsled te zvijače se je nas Slovencev nekoliko tisoč manj naštelo, kakor poprej in nemški pisun se je hitro usedel na sodni stol ter zapisal za naš narod tako sramotilno obsodbo.

In kaj je še sklepal neprijatelj našega naroda iz rezultata zadnje ljudske štetve?

To, da se že lahko določi čas, ko bode zgodovina zapisala: „Die Slovenen sind gewesen“. (Slovenci so bivali.)

Te in jednake sodbe naših neprijateljev pa so vender najboljši dokaz, da velja njim samim njihova „Umgangssprache“ = Nationalität.

Ker so bili pa naši neštevilni dušmani pri zadnjem lovu še dokaj srečni, zato se je bati, da bodo te dni pri novi ljudski štetvi s podvojeno zvijačo lovili naše nezavedno ljudstvo v svojo mrežo. In ako se jim lov še bolje obnese, nego zadnjič, potem se bodo pa še iz nas norčevali in delali take sramotilne sklepe, kakor je bilo zgoraj navedeno. Pa še drugi nasledki bodo iz tega nastali.

Kjer se jim posreči, v kaki občini naloviti le 20 nemški govorečih, zahtevali bodo vsled znane nemške ošabnosti in predrznosti takoj nemško šolo in v cerkvi nemško propoved, kakor nas je poučila znana rabuka v Dragi, kjer se je lov za kočevski „hinder-hander“ celó pohvalil na odličnem mestu.

Zakaj se moramo pri letošnji ljudski štetvi posebno pobriniti, da nam nemški in laški Moloh preveč našincev ne požreta?

Zato, ker še ni nikdar poprej toliko naših ljudij v Ameriko odrinilo, kakor baš v zadnjem desetletji. Tega števila bodemo sedaj doma težko pogrešali. Razen tega bodo pri vojakih vsacega slovenskega „tajčpohrustarja“ zapisali za trdega Nemca.

Tako se utegne pripetiti, da bode naše število zopet manjše od zadnje ljudske štetve.

A to bode dalo „Schulvereinu“ in „Südmarki“ novega poguma, da bosta s podvojeno silo planila v slovenske pokrajine, da bi jih tem preje ponemčila.

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi javno pohvalil „Slovenca“, kajti tudi ta časopis je napisal o tej zadevi več člankov, v kojih je naše ljudstvo goreče budil, da naj se povsod odločno spozna za Slovence.

A nekaj sem vender v tem listu pogrešal priporočati, čemur se ne moram dosta načuditi.

Ker se namreč v popisni poli tudi pouprašuje, kakošne vere je kdo, in ker gospodje, ki pišejo ta list, pri drugih prilikah v svoji bujni domišljiji vidijo vse trdo slovenskih brezvercev — radi tega sem dosledno pričakoval, da bodo sedaj pri ljudski štetvi s plamtečimi besedami priporočali, da se naj vender vsak Slovenec zapiše za katoličana, a ne za brezverca.

A glej čudo! o veri neso črhnili v vseh dolgih člankih niti besedice. Kaj sledi iz tega?

Dvojno: Prvič, da vera v slovenskih pokrajinah ni v taki grozni nevarnosti, kakor se slika pri raznih volitvah, sicer bi bili gospodje pri tej priliki izvestno prigovarjali, da naj jo vsakdo odločno pripozna.

Drugič je z molčanjem o veri „Slovenčeva“ gospôda nehote pritrdila našim nazorom, da je v slovenskih deželah boj za narodnost prva in najvažnejša zadeva, nikakor pa ne „malikovanje“, kakor se je to sveto borbo drznil s plačano roko krstiti znani „derviš Mahmud“ tam ob deroči Soči.

Da bi bilo pa ponemčenje naših dežel tudi naši veri v resnici nevarno in škodljivo, tega se je letos na svoje oči prepričal neki „Puščavnik pod B.“, ki o svojem potovanji po Koroškem „Slovencu“ mej drugim tudi to poroča: „Sploh je versko življenje mej koroškimi Nemci silno mlačno; v tem se Slovenci ločijo od Nemcev kot noč in dan. Bil sem v Celovški mestni farni cerkvi zjutraj ob času, ko so n. pr. cerkve v Ljubljani že skoro polne, tam so pa cerkev pometali“. Kaj sledi iz tega?

Da iznarodenju naglo sledi mlačnost do vere in cerkve.

Ker je pa temu v resnici tako, zato stoj te dni vsak rodoljub zvesto na straži, sicer nam bode nemški čuk z Dunaja zopet zapel mrtvaško pesem: „Die Slovenen verkümmern!“ —p

Reforma srednjih šol v Nemčiji.

II.

V nekem drugem oziru pa moramo reči, da je enketa bila začetek novi boljši dobi za razvoj srednjega šolstva. Nove ideje bodo našle pot v srednjo šolo in jo z nova oživile. Zahvala za to, da se to zgodi, pa ne gre šolnikom, zbranim v Berolinu, temveč cesarju samemu, ki je s svojim nagovorom dal enketi in naučni upravi migljej, in sicer jako odločen migljej, v kakem tiru, da naj se reforme vrše. —

Cesar je naglašal, da se morata v šoli bolj gojiti nemški jezik in slovstvo ter nemška zgodovino. To je jako pomenljivo. Če tudi ostaneta v gimnaziji grščina in latinščina važna predmeta in se bodeta obširno gojila, vender ne bodeta več podlaga vsemu učenju. Želja nemškega cesarja je, da ostaneta stara jezika samo učna predmeta, kakor n. pr. francoščina, podlaga učenju bode pa odslej nemščina in nemška kultura. Dosedaj se je v gimnaziji poučevalo sicer v nemščini, ali vender je vse učenje prešinjal grški in rimski duh prav kakor o času, ko se je v srednjih in visocih šolah predavalo še samo v latinščini. Bilo je tako, kakor, da se v gimnaziji ne odgajajo mladeniči, ki bodo morali v moški dobi delovati mej nemškim narodom, temveč bodoči funkcijonarji za nekdanjo rimsko državo. Pomen narodne ideje se je premalo cenil v srednji šoli. Sedaj pa postane nemščina in nemška zgodovina središče odgoji v nemških gimnazijah. Ni dvojbe, da bode to gimnazijo na novo oživilo. Sveži narodni duh bode gotovo mladino vspodbujal k učenju, bolj, nego vsi staroveški klasiki. V takem duhu odgojena mladina bode gotovo tudi bolj ljubila svojo domovino in bode tudi ložje izhajala v praktičnem življenji, ker bode bolje spoznala običaje in razvoj naroda, mej katerim jej bode delovati.

Privrženci sedanje klasične odgoje bodo gotovo žalovali, da se bode moral umakniti iz šol duh starega klasicizma, katerega so tako radi imenovali humanističnega. Drugi pač zaradi tega ne bodo pretakali solz, dobro vedoč, da je napačno mnenje, da baš staroveška klasična odgoja blaži srce. Gotovo imamo dovolj novejših pisateljev, v katerih gotovo veje bolj človekoljuben duh, nego v rimskih, saj vender vemo, da baš v Rimu tudi blagi nravi neso bili vselej doma. Javkanje za humanizmom, če se zožuje področje latinščini in grščini v srednjih šolah je itak le prazna že obrabljena fraza, kakeršnih čujemo več v sedanjem življenji.

Imamo pa tudi že več let srednje šole brez grščine in latinščine in v javnem življenji že delujejo možje, ki neso pohajali gimnazij. Privrženci staroklasične odgoje bi gotovo prišli v zadrego, ko bi hoteli dokazati z vzgledi, da so morda ti možje manj humanni, nego oni, ki so pohajali gimnazije. Če hočejo biti odkritosrčni, priznati bi morali, da tudi iz tacih šol prihajajo človekoljubni možje, da se pa tudi pri gimnazijah dostikrat nasprotno kaže. Pa pustimo to stvar in obrnimo pozornost še na nekaj druzega.

Ker je pričakovati, da bode preorganizacija šol na narodni podlagi v Nemčiji rodila dober sad, ni dvojbe, da se bode taka preustrojba šol tudi v Avstriji poskusila, ker že itak radi posnemamo vse pruske novotarije. Zatorej je koristno, da že sedaj s tem računamo. V načelu moramo le odobravati, če se v Avstriji tudi na tej zdravi podlagi preustrojijo šole, toda nekaj se pa vender bojimo. V Avstriji so razmere drugačne, nego so v Nemčiji. Pri nas se bije še hud boj za narodno jednakopravnost. Mi Slovani smo še vedno prikrajšani, ker se tiče srednjih šol. Baš srednje šole so dobro orodje za razširjenje germanizacije. Če se pa te šole preustrojijo na narodni podlagi, bode se v nemških srednjih šolah še bolj gojilo nemštvo, nego se sedaj in take šole bodo mnogo nevarnejše za slovanske dijake, ki bi jih pohajali. Prav lahko rečemo, da bi slovanski narodi ne imeli niti na pol toliko odločnih narodnjakov, da je v gimnaziji bila nemška ne pa staroklasična kultura pravo središče odgoji. Germanizacija bi bila drugače bolj napredovala, nego je tako. Zato pa moramo avstrijski Slovani vse sile napeti, da dobimo zadostno število slovanskih gimnazij, predno se začne podobna preorganizacija srednjih šol, kakor v Nemčiji. Ko dosežemo potrebno število srednjih šol, da nam ne bode treba sinov pošiljati v nemške šole, potem se pa nam preustrojbe srednjih šol na narodni podlagi ni bati, ker bode taka preustrojba le pospešila slovansko

zavest v avstrijskih Slovanih, ko bode živa slovanščina središče odgoji v avstrijskih slovanskih srednjih šolah, ne pa mrtva latinščina.

Notranjcev ugovor.

Županstvo v Cerknici poslalo nam je Notranjcev ugovor proti deželni garanciji za dolenjsko železnico, s prošnjo, da priobčimo ugovor, ki ga je podpisalo 50 občin. Mi se načelno z ugovorom ne strinjamo, a damo mu mesta po geslu „Audiatur et altera pars!“ in zato, da si vsak čitatelj o tem važnem uprašanji napravi svojo sodbo. Ugovor slôve:

Visoko c. kr. deželno predsedništvo!

V zadnji seji letošnjega zasedanja sklenil je visoki deželni zbor kranjski zakon o poroštvu čistega dohodka za dolenjske železnice ter naročil deželnemu odboru, da izposluje zanj Najvišje potrjenje.

Podpisani, ki nas vodi preverjenje, da ta zakon težnjam dežele kranjske ne koristi, marveč naši kronovini preti veliko škodo, zmatramo za svojo patrijotično dolžnost, da se dotični premisleki merodajnemu mestu še pravočasno naznanijo, in za to ulagamo proti navedenemu ukrepu visocega deželnega zbora nastopni

ugovor.

Podpisani pozdravili smo svoje dni z veseljem deželno-zborski ukrep z dne 19. oktobra l. 1888., s katerim se je ugotovilo, da se bode dežela kranjska pri zgradbi dolenjskih železnic udeležila s prispevkom 500.000 gld. Storili smo to, ker za našo ožjo domovino kranjsko nič manj uneti nismo kakor nje izvoljeni zastopniki v deželnem zboru, in ker se je nam dozdeval ta ukrep korak, s katerim smo se zdatno približali uresničenju dolgoletne želje glede zgradbe dolenjskih železnic.

To se mora pred vsem naglašati radi tega, da se v okom pride očitanju, češ, da so bili lokalni ali zasebni oziri podpisanim povod, da smo se začeli napominanemu ukrepu deželno zborskemu protiviti.

Svečano torej izjavljamo, da naš ugovor ni proti zgradbi dolenjskih železnic, kojo smo željno pričakovali, naperjen, marveč proti načinu, po kojem bi se vsled napominanega ukrepa dežela kranjska gmotno udeležila zgradbe s poroštvom čistega dohodka za 75 let.

Predmet temu ugovoru torej ni podjetje samo ob sebi, katero vsi za blagor naše dežele uneti že dolgo let željno pričakujemo, marveč le one velike žrtve, katere se deželi za železnice nakladajo.

Glasom gorenjega ukrepa morala bi dežela kranjska poroštvo čistega dohodka v letnem znesku 296.953 gld. za dolenjske železnice prevzeti.

Po členu II., št. 2. drž. zak. z dné 6. junija 1890, štev. 118 drž. zak., se bode državni zaklad pridobitve glavnice za to podjetje pod tem pogojem udeležil, da dežela kranjska prevzame za najmanj 500.000 gld. glavinskih delnic po pari kurzu ali pa primerno in približno jednako garancijo za obrestovanje in razdolžitev prijoritetnih zadolžnic, eventualno prijoritetnih akcij.

S tem, da je visoki deželni zbor svoj ukrep z dné 19. oktobra 1888 razveljavil in sklenil, da se ne prevzamejo glavinske delnice v znesku petsto tisoč goldinarjev, marveč poroštvo za letni čisti dohodek v znesku 296.953 gld., izjavila je dežela, da zmatra poroštvo vsaj za približno jednakovredno s prej sklenenim prispevkom.

To pa ni v nobenem slučaji. Kako poroštvo je pa državna uprava zmatrala vsaj približno jednakovrednim, oziroma je še zmatra, se iz deželnozborskih poročil, prilogi 53 in 67, ne more posneti, ker se tam le o tem govori, da stavi visoka deželna vlada po svojem mnenji prevzetju glavinskih delnic primeroma jednakovredno garancijo za pogoj, na kar se lahko misli, da zamore približno jednakovredna gerancija tudi drugačna biti, nego garancija 296.953 gld. čistega letnega dohodka.

Sklepati smemo tedaj, da tudi visoka državna uprava ni prevzetja tako velikega poroštva od dežele za pogoj stavila.

Jasno pa je, da prevzetje tega poroštva tudi približno ni jednakovredno s začetkom določeno udeležitvijo dežele.

Niti po vsebini, niti po obsegu ni jednakovredno.

Ako prevzame dežela glavinskih delnic v znesku 500.000 gld., ne bo njeno premoženje trajno obremenjeno, nekaj let trajajoča zguba obrestij v znesku 20.000 gld. pač ni vredna, da se imenuje in je popolnoma jednaka prispevku, s kojim mora dežela kako občekoristno podjetje podpirati, kakor je to eminentno zgradba dolenjskih železnic. V to svrho porabljena glavnica je in ostane del deželnega imetja, koja bo reprezentovala vedno določeno prometno vrednost.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. decembra.

Deželni zbori.

Dolenjeavstrijski deželni zbor je že včeraj zopet začel svoje delovanje. Pred vsem bode imel rešiti deželni proračun, ker pred Božičem za to ni imel časa, kajti imel je dovolj dela s predlogami o zjedinjenji predkrajev z Dunajem.

Tirolski in češki deželni zkor snideta se po novem letu. V tirolskem deželnem zboru bode burna debata o zakonu o šolskem nadzorovanji. Konservativna večina z vladno predlogo ni nič prav zadovoljna, ker bi rada državi vzela skoro ves upliv v šoli. Gotovo je, da bode skušala predlogo po svoje predelati. Vlada bode najbrž ugovarjala prememba, ker je njena predloga izdelana prav v zmislu državnega zakona. Zaradi tega pa najbrž vsa posvetovanja ne bodo imela pozitivnega uspeha. V Pragi se bode nadaljevala obravnava o preustrojbi deželnega kulturnega soveta.

Češka — kraljevina.

„Narodni Listy“ se pritožujejo, da se v cesarskem patentu, s katerim se sklicuje češki deželni zbor, govori le o „češkem deželnem zboru,“ ne pa o „deželnem zboru kraljevine Češke“. Vlada, kjer more izpušča besedo „kraljevino“, kadar govori o Češki. Namestnik je v deželnem zboru tudi večkrat govoril le o „češki deželi“ in ne o „češki kraljevini“. Mladočeški list pa pravi, da je vzlic temu Češka le kraljevina.

Vnanje države.

Rumunija in tripelalijanca.

Berolinska „Kreuzzeitung“ piše, da se Rumunija ne more lahko pridružiti tripelalijanci, ker Madjari zatirajo Rumune na Sedmograškem, v kateri deželi je tretjina naroda rumunskega. Madjarom bode pač malo ugajalo, da celo v Berolinu grajajo njih postopanje.

Volitve za francoski senat.

Dné 4. januvarja bodo volitve za senat na Francoskem. Volila se bode tretjina senatorjev. Mej izstopivšimi senatorji jo 64 republičanev in 16 monarhistov. Novih volitev se močno udeležé monarhisti in so postavili svoje kandidate celo v Parizu. Republičani se pa vzlic temu nadejajo, da bodo še nekaj mandatov pridobili. Republičanski uspehi pri teh volitvah bi vzeli gotovo monarhistom močno pogum. Že sedaj mnogi zapuščajo monarhistično zastavo, če pa volitve pokažejo, da so mej narodom zadnji čas se republičanske ideje se zopet bolj utrdile, bode se število monarhistov zopet pomanjšalo, ker se bodo mnogi monarhistični politiki pridružili republiki, uvidevši, da na obnovljenje monarhije niti misliti ni.

Verska šola v Prusiji.

Konservativna „Kreuzzeitung“ se poteguje za versko šolo. Iz tega se vidi, da so se konservativci sporazumeli popolnoma s katoliškim centrom gledé reform, katere hoče uvesti pruska vlada. Katoliški centrum hoče versko šolo, konservativci pa hočejo, da se vladna predloga o urejenji občin po njih želji preoustroji. Pripravljeni so podpirati v šolskem vprašanji Windthorsta, če jim ta pomaga, da večine pri posvetovanji ob občinskem zakonu. Od tod naudušenje konservaticev zo versko šolo. Ker imajo konservativci s katoliškim centrom večino, ni upati, da bi reforme, katere želi vlada, bile odobrene in bode najbrž se moral razpustiti deželni zbor.

Agitacija proti odpravi jezujitskega zakona na Nemškem.

Na Virtemberškem se posebno močno agituje proti odpravi jezujitskega zakona na Nemškem. Na čelu tem agitacijam je pa protestantska duhovščina. Državnemu zboru odposlalo se je že 683 peticij s 94,719 podpisi, da naj se ne dovoli jezujitom vrniti se v Nemčijo.

Nemčija in Kitaj.

Doslej so bili kat. misijonarji na Kitajskem pod francoskim varstvom. Sedaj se je pa Nemčija sporazumela s Kitajci, da bodo nemški katoliški misijoni pod nemškim pokroviteljstvom. Nemški misijonarji bodo smeli v Kitaji svobodno razširjati vero, zidati cerkve, šole in samostane, pridobivati tudi posestva. Pod nemškim pokroviteljstvom pa ne bodo le misijonarji, temveč tudi Kitajci, kateri se pokatoličijo. Svobodno bodo lahko priznavali vero svojo in se ne bodo smeli siliti, da bi kaj donašali za pogansko bogočastje.

Občni zbor „Slovenskega učiteljskega društva“

vršil se je predvčeraj ob 9. uri dopoludne v magistratni dvorani in bil mnogobrojno obiskan, kajti došlo je do 50 učiteljic in učiteljev. Predsednik g. Žumer pozdravi zborovalce, se njim zahvali na mnogobrojni udeležbi in opisuje važnejše društvene dogodjaje. Vesel dan je bil presvetlega cesarja hčere poroka in desetletnica, ko je nastopil deželno predsedništvo baron Winkler, kateri ni le oče deželi kranjski, ampak jako skrbni zavetnik vsega učiteljstva na Kranjskem. Starosta kranjskega ljudskega učiteljstva, kateri je pričel izdajati „Učiteljskega Tovariša“ pred 30 leti, je uredništvo odložil, list pa odstopil „Slovenskemu učiteljskemu društvu“, katero ima odslej svoje glasilo. Da bode tudi po pravilih zajamčeno, predložila se bode v ta namen prenaredba pravil. Delovanje „Slovenskega učiteljskega društva« skrčilo se je zadnja leta nekoliko, ker so se po raznih krajih ustanovili in se še snujejo okrajna učiteljska društva, kar je dobro znamenje za probujo učiteljskega stanu. „Slovensko učiteljsko društvo“ pa še vedno ostane splošno društvo ne le za vso deželo kranjsko nego i preko njenih mej, ker ima ude povsod. Društvo je pristopilo k „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“ in hoče i nadalje delovati na podlagi sedanjih šolskih zakonov v jedinosti s faktorji, kateri so poklicani pri šolstvu, pod zaščito presvetlega cesarja Frana Josipa I., kateremu zakliče predsednik trikrat „Slava“ in „Živio“, kateremu klicu zbor naudušeno pritrdi. Društveni tajnik g. učitelj Krulec poroča o delovanji društvenega odbora omenja, zlasti korakov za povišanje učiteljskih plač, katero se je srečno doseglo. Zahvala gre za to vsem deželnim poslancem v prvi vrsti gg. Višnikarju, Šukljeju in Hribarju. Tajnik zahvaljuje se potem g. Andreju Praprotniku, ki je društvu prepustil list „Učiteljski Tovariš“. G. Žumer prevzel je uredovanje, g. Kokalj pa upravništvo, posebno pa je pripomogel s svojim dobrim svetom pri vsej zadevi g. c. kr. okrajni šolski nadzornik profesor Fran Levec. Želeti bi bilo, da bi se učitelji trdno oklenili slovenskega učiteljskega društva in mnogobrojno pristopili dosedanji sotrudniki pa še marljiveje podpirali društveno glasilo. G. profesor Anton Nedved, kateremu je društvo izročilo častno diplomo, jo je radostno vsprejel in izrekel, da bode vsekdar rad deloval društvu v korist. Deželni poslanci hoteli so uporabiti društveno sobo za svoja klubova posvetovanja. Društveni odbor bi bil radovoljno sobo odstopil gg. deželnim poslancem, a hišni gospodar grof Blagay tega ni dopustil. Vsled tega je društvo svoje stanovanje v grofa Blagaya hiši odpovedalo in društveno knjižnico preselilo v poslopje II. mestne šole. Po smrti izgubilo je društvo dolgoletnega tajnika g. Govekarja, gospo učiteljico Kernovo in učitelja Arkota v Sodražici, katerim bodi blag spomin. Društveni odbor imel je 7 sej. Društvo imelo je nad 80 pravih, jednega častnega in dva podporna uda. Tajnik Krulec konča svoje izvestje: „Svojega poročila ne morem drugače skleniti, kakor s pozivom do našega učiteljstva, da se trdno oklene našega društva v to svrho, da pokažemo javnosti, da poznamo svoje stanovske dolžnosti in da se zavedamo tudi svojih pravic. Združeni s č. duhovščino hočemo vzgojati nam izročeno deco v prid narodu, a odločno se hočemo upreti oni stranki, ki že nekaj časa ruje in podkopuje veljavo nekaterih zaslužnih domoljubov in se v zadnjem času tudi v zavedno učiteljstvo zaletuje. Konstatovati moramo, da naše društvo o tej zadevi ni doslej ničesar ukrenilo — ker je jedinosti tako treba, a zapomniti si hočemo protestujoč proti temu činu, kaj in kako napominana stranka o nas učiteljih misli“. Poročilo tajnikovo se potem jednoglasno odobri in v imenu vseh zborovalcev izreče mu g. predsednik mej dobroklici zahvalo. Blagajnik g. Tomšič poroča, da je imelo društvo 166 gld. 1 kr. dohodkov, po odbitih stroških ostalo je v blagajnici 87 gld. 16 kr. Pregledovalci računov izvolijo se gg. Armič, Josin in Maier. Knjižničar g. Kokalj poroča, da ima društvo sedaj že nad 300 knjig in da je tiskan katalog, ki je vsacemu udu na razpolaganje. Potem se je sklenila prenaredba pravil, po nasvetu odborovem. Udje bodo odslej plačevali mesto 1 gld. 3 gld., zato pa dobe brezplačno društveno glasilo „Učiteljski Tovariš“. G. učitelj Luznar nasvetuje, da se izvoli g. ravnatelj Andrej Praprotnik častnim članom. Predlog vsprejme se soglasno. Gosp.

učitelj Trošt nasvetuje, naj bi zbor dovolil za spomenik za društvo velezaslužnemu umrlemu učitelju g. Govekarju primeren donesek. G. Tomšič podpira ta predlog in sklene se, da odbor odloči visočino prineska. Kot delegati za občni zbor „Zveze učit. društev“, kateri se bode drugo leto posebno slovesno vršil o binkoštih v Trstu, izvolijo se gospodične učiteljice Miklavčič in dve gospodičini Praprotnik pa g. Trošt. Štirji odposlanci se pozneje določijo iz vrste Ljubljanskih ljudskih učiteljev. V odbor se izvolijo gg.: Žumer, Krulec, Tomšič, Kokalj, Bahovec, Ferlan, Razinger, Trošt in Raktelj. Predsednik g. Žumer zahvaljuje se za mnogobrojno udeležbo in izreka željo, da bi se društvo jednako lepo razcvitalo, ko doslej. Potem je predaval gosp. učitelj Luznik o didaktofonu.

Domače stvari.

— (Ljudska štetev.) Jutrajšnji dan torej je isti, po katerega stanji se bode vršilo letošnje ljudsko štetje. Kakor smo že omenili, vršilo se bode po mestih po polah, katere bode izpolnjevati stanujočim strankam oziroma hišnim gospodarjem. Posebno opozarjamo torej one hišne gospodarje, oziroma stranke, kateri ne bodo sami izpolnjevali teh pol, naj dobro pazijo, komu bodo izročili ta posel, kajti ni vse jedno, **kdo** in **kako** bode izvrševal to. Posebno naj se pazi na to, da se glede občevalnega jezika ne bodo godile kake nepostavne samovoljnosti, da bi se po volji jednega tacega popisovalca morda cele družine upisavale za Nemce in se tako umetno in protipostavno množilo število nasprotnikov naših, na katero bi se potem vedno opiralo. Vsako tako ravnanje naj se prepreči s pozornostjo in vestnim nadziranjem.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je za praznike ter novo leto doposlala Goriška ženska podružnica znatno svoto 140 forintov. Zabeležujoč ta domoljubni čin narodnega našega ženstva — sosebno pa udov uprav te svoje podružnice — kličemo širom slovenske zemlje: Pridite in tudi Vi tako storite!

— (O ljudskem štetji) prinaša Dunajska „Wiener Allgemeine Zeitung“, gotovo pristen nemški list, članek, katerega konec slôve: „Die Volkszählung ist ein hochwichtiger wissenschaftlicher und wirtschaftlicher Act, sie bedeutet für den Staat dasselbe, wie für den Kaufmann die Bilanz. Noch mehr: Während die Bilanz nur die trockene Vermögensziffer festzustellen vermag, zeigt die Volkszählung dem Staate überdies noch an, welcher Art sein Vermögen an Menschenmaterial ist und wie dieses Material behandelt sein will. Diejenigen, welche absichtlich aus nationalen Chauvinismus die Rubriken der Formulare falsch ausfüllen, begehen also eine grobe Verletzung ihrer bürgerlichen Pflichten, indem sie dazu beitragen, dass dem Staate eine falsche Bilanz mit allen ihren Consequenzen aufgehalst werde. Jedermann weiss, dass die Bezeichnung „Umgangssprache“ nur den vorsichtshalber gewählten Ausdruck für Nationalität vorstellt und dass nach Massgabe diese Rubrik das Princip der sprachlichen Gleichberechtigung zur That machen soll. Eine massenhafte Fälschung dieser Rubrik wäre von weittragenden, verderblichen Folgen. Namentlich können wir nicht umhin, die Dienstgeber aller Nationalitäten zur gewissenhaften Ausfüllung dieser Rubrik zu mahnen. Es ist leicht und verlockend, seinem Gesinde die eigene Umgangsprache anzudichten, aber ehrlich und würdig ist es keineswegs. Es muss also festgehalten werden, dass bei Dienstleuten, Arbeitern ec. nicht die Sprache, deren sie sich im Verkehre mit ihren Dienstgebern bedienen müssen, die richtige „Umgangssprache“ ist, sondern ausschlisslich jene, deren sie sich im Kreise ihrer eigenen Angehörigen bedienen. Wenn sowohl Deutsche und Slaven pflichtgemäss an der Wahrheit festhalten und auf derartige illusorische Proselytenmacherei verzichten werden, nur dann kann die Volkszählung ihren Zweck erfüllen und dem Staate eine richtige Bilanz bieten“. Te besede priporočamo našim Nemcem in talmi-Nemcem v preudarek.

— (Imenovanje) Začasni okrajni glavar g. Gustav del Cott v Logatci in ministerski tajnik Oskar vitez Kaltenegger imenovana sta okrajnima glavarjema na Kranjskem, začasni vladni tajnik Oton vitez Fränzl-Vesteneck imenovan je definitivnim. Okrajni glavar vitez Kaltenegger določen je za vodstvo okrajnega glavarstva v Radovljici.

— (Z Dunaja) se nam javlja, da so našega rojaka gosp. V. Arkota, računskega revidenta v poštnem računskem oddelku in hišnega posestnika na Dunaji, premestili v Inomost, ker se je bil udeleževal agitacije pri poslednjih deželnozborskih volitvah.

— (Silvestrov večer) v čitalnici bode jutri zvečer točno ob 8. uri. Vspored vojaške godbe je naslednji: 1. Barbieri — Ouvertura k operi „Perdita“; 2. Peters — fantazija o slovanskih pesmih; 3. Zajc — predigra k opereti „Mjesečnica“; 4. Bach — „Spomladno vzbajenje.“ Dalje petje čitalniškega zbora, potem loterija. Vojaška godba svira nadalje: 1. Valčik, 2. polka française, 3. četvorka, 4. polko mazur, 5. četvorko, 6. polka hitra. Ob polunoči pozdrav, po polunoči ples. K tej veselici vabijo se najuljudnejše vsi čast. p. n. društveniki čitalnice in narodnih društev.

— (Za trgovske potovalce) bode počenši z 1. januvarjem 1891. stopil v veljavo znižani tarif za prevažanje kovčegov z uzorci, katerih lastniki se bodo morali izkazati z legitimacijskim listkom njihove kompetentne trgovinsko-obrtnijske zbornice. Plačevati bode v tem slučaji za vsacih 10 kilogramov po 0·1 kr. za vsak kilometer uštevši kolekovino.

— (Zadušila) se je skoro danes zjutraj Lucija Čarman na sv. Petra cesti št. 25. Ko je do ½10. ure dopoludne ni bilo iz stanovanja, ulomili so hišni prebivalci vrata in našli jo nezavestno, le malo še živo. Zakurila je bila s premogom štedilno ognjišče, potem pa petelina zaprla. Vsled tega napolnila se je vsa soba s plinom, ki je tem močneje uplival na Čarmanco, ker je ležala na visoko postlani postelji. Prenesli so jo v bolnico, a teško da bi okrevala.

— (Ogenj.) Danes zjutraj proti 7. uri začelo je goreti v kurilnici na južnem kolodvoru. Užgalo se je poprečno bruno nad dimnikom in streha je začela goreti. Dva strela z Grada naznanila sta ogenj, katerega so pa železniški delavci pogasili, še predno je prišlo gasilno društvo.

— (Okrajni zastop konjiški) zvišal je svoj donesek za železnico iz Konjic v Poljčane s 110 000 na 150 000 gld. Ta železnica začne se graditi prihodnjo pomlad.

— (Porotne obravnave v Celji) bodo v prihodnjem letu pričele 3. februvarja, 13. aprila, 8. junija, 3. avgusta, 28. septembra in 23. novembra.

— (V Trstu) bila je včeraj in v nedeljo silovita burja. Po nabrežji pri morji sploh ni bilo možno hoditi. Morje bilo je silno razburkano, valovi ogromni in preplavljali so mole, nabrežja in ladije, katere so, ker je bil hud mraz, dobile takoj ledeno skorjo. Burja prouzročila je mnogo nezgod zlasti na ladijah, promet po mestu pa je deloma ustavila, ker nihče ni šel z doma, kdor ni moral.

— (Huda zima) teh dni pokazala je svojo strogost tudi v Zagrebu, kjer so imeli včeraj 16° C. pod ničlo. — V Pragi bilo je pa samo 4° C. mraza, v Peterburgu 10°, v Moskvi 19°, v Kievu 24°. Na Dunaji imeli so te dni 19° C. mraza pri lepem jasnem in solnčnem dnevu. Tudi iz Pariza se poroča, da je bil o praznikih upravo sibirsk mraz. Pripetil se je slučaj, da je nekega gospoda, ki je šel peš za pogrebom, vsled mraza zadela kap, in se je mrtev zgrudil. Morda sta dva jednaka slučaja, ki sta se te dni pripetila pri nas, tudi v zvezi z nenavadno strogo zimo.

— (Nove muzikalije) Knjigarna delniške tiskarne v Zagrebu izdala je naslednje muzikalije: Iv. pl. Zajc: Sinfonička slika iz opere „Ban Leget“ za čveteroročni glasovir uredil skladatelj. Schinzl: Kitica ruskih pesem (po Slavjanskem) za glasovir. Cena prvi je 1 gld. drugi pa 90 kr.

— (Viška in Glinška čitalnica) priredi Silvestrov večer s tombolo v sredo, dné 31. decembra 1890 v gostilni „Amerika“ na Glincah. Začetek ob 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— („Narodna čitalnica v Kranji“) priredi Silvestrova veselico dne 31. decembra 1890. v društvenih prostorih. Vspored: 1. Bellini: Potpouri iz „Norme“ za glasovir, flavtc in godala. 2. Baraga: „La serenata,“ pesem za sopran sé spremljévanjem vijoline in klavirja. 3. „Šolski nadzornik,“ veseloigra v 1 dejanji. 4. „Pod pantofljem,“ komičen prizor sé kupleti. 5. Šaljiva zabava. Po polnoči: 6. Ples. Začetek ob 8 uri zvečer. Ustopnine plačajo društveniki po 20 kr. neudje po 60 kr. za osebo. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Iz Kamnika.) Naša narodna čitalnica imela je v nedeljo svoj 23. občni zbor v svojih novo olepšanih prostorih. Navzočnih je bilo 38 članov, glasovalo jih je le 24 in izvoljeni so bili: Gospod Josip Močnik, župan, jednoglasno predsednikom, g. A. Podboj, c. kr. davkarski pristav, blagajnikom. Odborniki izvoljeni so: Gosp. dr. Julij Dereani s 17, g. Flerin, trgovec, s 20, g. L. Stiasny, c. kr. učitelj, s 18, g. J. Barle, notarski kandidat, s 16, g. V. Benkovič, lekarniški pomočnik, s 15, g. J. Grašek ml., trgovec, s 15 in g. Jakob Drachsler s „4“ glasi. Za pregledovalca računom voljena sta bila g. T. Burnik, c. kr. nadučitelj in g. E. Janežič, c. kr. kontrolor.

— (Občni zbor narodne čitalnice v Škofji Loki) bode v četrtek dne 1. januvarja 1891. ob 5. uri popoludne. Vspored: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti. V obilno udeležitev udov najuljudneje vabi odbor.

— (Dodatek.) Včerajšnji notici o veselici v Šent Vidu nad Ljubljano dodati nam je še to, da je mladi Ž. nastopil kot deklamovalec, in dve pesmi pronašal na splošno pohvalo.

— (Najden denar.) Na Marijinem trgu je nekaj denarja najdenega. Kdor ga je izgubil, naj pride ponj v pisarno g. Josipa Pavlina na Marijinem trgu št. 1.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Rogatci. Prošnje do 10. januvarja. — Pri okrajnem sodišči v Loži razpisano je mesto kancelista. Prošnje do 28. januvarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 29. decembra. Carska obitelj preseli se ta teden v prestolnico, kjer ostane, kakor druge zime, do konca predpusta. — Vesti o teško obolelem velikem knezu Konstantinu, so skrajno neugodne. Ker je nastala kriza, poklicali so najbližje sorodnike k bolniku na graščino Pavlovsk. Zdravniki so izjavili, da je pričakovati katastrofe, ker je bolni izredno oslabel. —

Beligrad 29. decembra. Porta hoče vdovi v Prištini umorjenega srbskega podkonzula ponuditi 7000 frankov odškodnine.

Požun 30. decembra. Cesar pripeljal se k otvoritvi novega mostu čez Dunav ob 9. uri dopoludne. Mesto praznično okrašeno. Vsi ministri in deputacije iz sosednih komitatov bili na kolodvoru. Po nagovoru županovem odvrnil cesar, da vsekdar z velikim veseljem pride v Požun, kateri goji odkritosrčne simpatije in s katerim je v zvezi toliko zgodovinskih spominov. Potem odšel je cesar mej naudušenimi klici k blagoslovljenju novega mosta.

Razne vesti.

* († Dr. Schlieman.) Te dni umrl je nagloma v Neapolji slavni nemški učenjak in arheolog, katerega ime ja znano postalo po vsem svetu vsled njegovih izkopavanj grških starožitnostij. Stanoval je običajno v Atenah, a zdaj je bival 8 dnij v Neapolji, kjer so ga našli te dni brez zavesti v neki stranski ulici in koj prenesli v hotel, kjer je malo potem umrl. Rodil se je l. 1822.

* (Lepo božično darilo) dala je svojim delavcem tvrdka Richmes Reismüller v Bremenu, ki ima tvornice v več krajih v Nemčiji. Vsakemu delavcu, ki je nad 30 let v službi pri tej tvrdki, izročili so hranilnično knjižico z vlogo 250 mark. Delavci, ki so manj časa v službi, dobili so hranilnične knjižice z manjšimi ulogami. Vseh daril se je razdalo za 80 000 mark.

* (Milijonarka v samostanu.) V Pitssburgu v Ameriki stopila je v nov red sester najsvetejšega zakramenta Katarina Dreseel in vse svoje imetje, 7 milijonov dolarjev dala redu. Nov red ima namen delati za zboljšanje stanja Indijanov.

* (Deček — morilec.) V Sojnarji blizu Prage je 13 letni deček zaklal svojega tovariša. Sprla sta se bila zaradi šolske naloge.

* (Zamenjana mrliča.) Nedavno umrla je v Nizzi Nemka W. Njena mati v Potsdamu je brzojavno zahtevala od pogrebnega zavoda v Nizzi, da jej pošljejo truplo pokojne hčere. Ko so krsto pripeljali v Potsdam, so jo odprli, da mati vidi še jedenkrat svojo hčer. V veliko začudenje ležalo je v krsti mrtvo truplo starega častnika v uniformi. Pogrebni zavod se je bil zmotil in mrtvo damo puslal v Smolensk, častnika pa v Potsdam. Ko so se obrnili do ruskih oblastev v Smolensk, so dobili odgovor, da so pokojnico že pokopali z vso častjo, ki je pristojala pokojnemu častniku.

Pojasnilo.

V 290. štev. „Slovenskega Naroda“ me dolží gospod ocenjevalec III. zvezka „Skladeb Avg. Arm. Lebana“, da sem — kot nabiralec narodnih pesmij za Lebanov „Venec vipavskih narodnih pesmij“ — sokriv nekega „muzikalno-literarnega izmikanja“. „Smešno-naivna“ napaka zoper „kritični preudarek“ mu je namreč, da se je mej narodne pesmi vsprejela tudi „Husitska“ in pa „Hej Slovani, čuvari vi carstva!“ Na to odgovorim, da ni bilo mej pesmimi, koje sem jaz izročil rajnemu skladatelju niti teh dveh, niti ónega „trivijalnega“ napeva k besedam „Ko brez miru okrog divjam“. Ocenjevalčevo očitanje torej ne zadeva mene.

Ivan Mercina,
učitelj c. kr. vadnice Goriške.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari. — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani** se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (791—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 27. decembra.

V Linci:	13,	51,	1,	46,	44.
V Trstu:	65,	71,	76,	42,	29.

Tujci:

29. decembra.

Pri **Maliči**: Kantz iz Sežane. -- Riessner iz Gorice. — Simon iz Lesc. — Karg, Rubesch z Dunaja.

Pri **Slonu:** Basch, pl. Amberg z Dunaja. — Veneziani iz Trsta. — Januschkowitz iz Karlovca. — Krsnik iz Ajdovščine. — Spendal iz Tržiča. — Stritof iz Planine. — Schusterschitz iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarji**: Punčuh iz Podkraja.

Umrli so v Ljubljani:

27. decembra: Henrik Kump, mestni ubog, 71 let, Karlovska cesta št. 7, za rakom.

28. decembra: Marija Stampfl, trgovčeva hči, 5 mesecev, Šelenburgove ulice št. 4, za hripo. — Karol Coryari, mizar, 66 let, Poljanska cesta št. 35, za kapjo.

V deželni bolnici:

26. decembra: Jakob Križnar, gostač, 74 let, za emfizemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. dec.	7. zjutraj.	744·3 mm.	19·2° C	sl. sev.	jasno	
	2. popol.	742·1 mm.	— 9·0° C	sl. sev.	jasno	0·00 mm.
	9. zvečer	743·6 mm.	10·4° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura —12·9°, za 10·0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	90·10	—	gld.	90·35
Srebrna renta	„	90·15	—	„	90·30
Zlata renta	„	106·80	—	„	106 9
5% marcna renta	„	102·05	—	„	102·20
Akcije narodne banke	„	988·—	—	„	987·—
Kreditne akcije	„	306·75	—	„	306·75
London	„	113·90	—	„	113·60
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·03	—	„	9·02½
C. kr. cekini	„	5·42	—	„	5·40
Nemške marke	„	56 —	—	„	55·85
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.	130	gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „	177	„	— „
Ogerska zlata renta 4%		103	„	—	„
Ogerska papirna renta 5%		100	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.	120	„	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			113	„	— „
Kreditne srečke		100 gld.	183	„	— „
Rudolfove srečke		10 „	19	„	— „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „	164	„	25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			—	„	— „

Zgubila se je

na poti od poštnega urada do Vrtač **zlata remontoirura z zlato verižico** (Offizierskette) vred, pri kateri se nahaja zapona in privesek, spredaj s podobo glave grškega vojaka, na drugi strani monogram „Dr. V. C. S., 6./VI. 88“. — Kdor jo najde, naj jo odda proti **dobri nagradi** pri **mestnem magistratu.** (963)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze milega sočutja mej boleznijo, za ogromno udeležbo pri pogrebu, za krasne darovane vence in za obilo izraženo sočutje povodom smrti naše blage, nepozabljene matere, gospe

Josipine Skaberné

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tem potom presrčno zahvalo.

Novo mesto, dne 29. decembra 1890.

(966) **Žalujoči ostali.**

Spretnega orglarskega

ali pa tudi

mizarskega pomočnika

kateri je pri orglarskem obrtu že dalj časa delal, — **vsprejme takoj Fran Goršič, orglarski mojster v Ljubljani.** (951—2)

Sadjarija „Carolinenhof“ pri Ptuji

priporoča **za praznike in predpust** svoj okusni in zdravi (938—4)

šampanjec

po 1 goldinar steklenica.

Zalogo ima gospod **Jan. Buzzolini v Ljubljani.**

Hiša na prodaj

na Vevčah pri papirnici.

Hiša se lahko porabi za gostilno, prodajalnico ali pa za stanovanja tovarniškim delavcem. — Pogoji se zvedó v gostilni pri gospej **Kuhar jevi** pri **D. M. v Polji.** (953—2)

Št. 16.236. (950—2)

Razglas.

Zaradi oddaje z odlokom visoke c. kr. deželne vlade z dné 15. grudna 1890, št. 14.531, dovoljenih **tekom leta 1891 na državnih cestah tukajšnjega stavbenega okraja izpeljanih stavb** se bode **javna dražba dne 19. prosinca 1891** pričenši ob 9. uri dopoludne pri podpisanem c. kr. okrajnem glavarstvu vršila.

Oddajalo se bode:

I. Na Ljubeljski državni cesti:

1. Poprava na Savskem mostu *km* $\frac{4}{24}$ — $\frac{0}{25}$ v vsoti 1700 gld. — kr.
2. Priprava in postavljenje držajev mej *km* $\frac{1}{40}$ do $\frac{1}{45}$ v znesku . . . . . 511 „ 27 „

II. Na Kokerski državni cesti:

3. Priprava držajev in odrivačev mej *km* $\frac{0}{8}$ — $\frac{1}{22}$ 1988 gld. 93 kr.
4. Naprava novega lesenega poda na železnem mostu *km* $\frac{3-4}{0}$ pri Kranji . . . . . 958 „ 54 „
5. Poprava na tretjem novem mostu mej *km* $\frac{3-4}{17}$ v Kokri za . . . . . 248 „ — „
6. Poprave na malem mostu v Leskovcu *km* $\frac{3-4}{17}$ v znesku . . . . . 46 „ — „
7. Poprave na Cilerjevem mostu *km* $\frac{1-2}{18}$ za . . 970 „ — „

III. Na državni Korenski cesti:

8. Poprave na mostovih v Beli, Belci, Gozdu in Pešanci mej *km* $\frac{4}{24}$ — $\frac{1}{25}$, $\frac{2-3}{41}$, $\frac{1-2}{47}$ in $\frac{1-2}{51}$ v znesku . . . . . 440 „ — „
9. Priprava držajev in odrivačev mej *km* $\frac{0}{25}$ — $\frac{0}{25}$ + 16·5 v znesku . . . . . 515 „ 84 „

Pred ustno obravnavo mora vsak navzoči 5% varščino (Vadium) fiskalne cene vseh stavb, katere ima voljo prevzeti, v denarji ali pa v državnih dolžnih listih, katerih veljava se po borzini ceni računi, dražbenemu komisarju uročiti.

Pismene ponudbe s kolekom 50 kr. in 5% varščino, v katerih so ponudbe za omenjene stavbe, zaznamovane s številkami in besedami, morajo se pred ustno obravnavo tukaj predložiti. Take ponudbe v pismih so poštnine proste.

Načrte, stavbene pogoje in druga sredstva zamore vsakdo, kogar te stavbe zanimajo, v tukajšnjem stavbenem uradu mej uradnimi urami pregledati.

C. kr. okrajno glavarstvo v Kranji

dne 20. grudna 1890.

Št. 24696. (944—2)

Razglas.

V § 13. določil o dobivanji vode iz vodovoda mesta Ljubljanskega je ustanovičeno, da je plačevati

vodovodno naklado

v štirih enolikih obrokih ob začetku vsakega četrtletja solnčnega leta.

Po vodomeru oddajano vodo in kakove veče potroške je plačevati konci vsakega meseca (za bolj malo tudi konci vsakega četrtletja).

Pristojbino za vodomere in ono za požarne pipe ali hydrante je plačevati v poluletnih naprejšnjih obrokih.

Hišni gospodarji bodo dobivali plačilne naloge dné 1. januvarija, 1. aprila, 1. julija in 1. oktobra. Predpisani znesek pa bodi vplačan med 1. in 14. februvarija, 1. in 14. maja, 1. in 14. avgusta in 1. pa 14. novembra meseca.

Onim hišnim gospodarjem, kateri ne bodo plačali pripadajoče vododovodne naklade do obrokov tù navedenih, zaračunavale se bodo 6% zamudne obresti; če pa vodovodna naklada ne bode plačana pri mestni blagajnici najkasneje do 30. aprila, oziroma 31. julija, 31. oktobra in 31. januvarija, bode mestna občina po upraviteljstvu mestnega vodovoda zaprla dotok vode v dotično hišo in izterjala zaostalo vodovodno naklado izvršilnim potom.

P. n. hišni gospodarji naj vzemó na znanje to naredbo in naj se po nji ravnajo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 23. decembra 1890.

Župan: **Grasselli**, l. r.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in **hitro** uplivajoče sredstvo proti **kurjim očesom, žuljem** na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr. Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznalnih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(471) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo **v Ljubljani** J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Greč el; **v Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; **v Kamniku** J. Močnik; **v Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; **v Brezah** A. Aichinger; **v Trgu** na Koroškem) C. Menner; **v Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; **v Gorici** G. B. Pontoni; **v Wolfsbergu** A. Huth; **v Kranji** K. Šavnik; **v Radgoni** C. E Andrien; **v Idriji** Josip Warto; **v Radovljici** A. Roblek; **v Celji** J. Kupferschmid.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.